

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: BØN

Citation: Hauch, Carsten: "BØN", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder*. - 1929, udg. af POUL SCHJÆRFF , 1926-29, s. 273. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-workid88309/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Poetiske Arbejder*. - 1929

Bølgen vugger sig ved Kysten, driver end sin gamle
Leg
Med de lette Lysets Alfer, der fra Solens Ring ned-
steg.
See, da kommer letbevinget Svalen over salten Hav,
En Magnet den har i Brystet, som Naturens Aand
den gav.

Som den fast og sikkert leder, saa den sig forvils
der ei
Gjennem Nat og Blæst og Taager paa de lette
Skyers Vei
Til de blomsterklædte Dale, hvor i Nord dens Rede
staaer,
Hvor den favnes af den milde, den aurikelkrandste
Vaar.

BØN.

Hellige Gud,
Du, som gav den letbevingede Sval
En Viser i Brystet,
Der fører den sikkert
Selv i det dunkleste Natmulm
Over det ukjendte Hav
Til de fjerne Strande,
Hvortil dens Higen driver den,
Giv Du ogsaa mig,
Hvad Du ikke negtede
Den ringe huusvilde Fugl,
Giv mig en Magnet i mit Bryst,

Der, uden at svigte,
Kan føre mig gennem Gravens Nat,
Over Dødens dæmrende ubekjendte Vande,
Til den evige Vaar,
Hvor intet Blad gnaves af Ormen,
Hvor en høiere Sol lyser
End den, der glimter i Støvet's Verden;
Til det Land, hvor Freden boer,
Og hvortil en aldrig betvungen
Hellig Længsel drager mig.

Og som jeg skuede klart,
Skjøndt langt borte,
Svævende i Aftenrødens Glands,
I mine bedste,
Stilleste Øieblink.

JULESANG FOR DE NORDISKE KUNSTNERE
I ROM.

Mel.: Och Jungfrun hon skulle sig åt Ottesången gå.

Her voxe grønne Myrter bag Laurbær i Skjul,
Her er godt at boe,
Her holde vi den deiligste fagreste Jul,
Men Veien til Hjemmet er lang.

Her spørges ei om Titler, om Rang og Ridderbaand,
Her er godt at boe,
Her spørges kun, om Kunsten har adlet din Aand,
Men Veien til Hjemmet er lang.

274